

דוד משולם

"תערוכות בתל-אביב" / הארץ / 23.3.62 / תע' יחיד / גלריה "כ"ץ" / תל-אביב

תערוכתו של דוד משולם טבועה בחותם החיפזון והעיכול המהיר מדי. משולם הוא אקספרסיוניסט, וזכורות עדיין עבודותיו הספרותיות שהוצגו בתערוכת היחיד שלו ובתערוכות הכלליות בעבר. הפעם מופיע ציור זה בתערוכת גואשים ומרבה להשתמש בצבעי מתכת. דווקא השימוש בצבעים אלה אינו מוסיף ליצירתו, ואף פוגם בה. גישתו של משולם לצבעי הזהב אינה מוצדקת מכוח התוצאה. ברוב רובם של המקרים, נראה השימוש כשימוש באפקט ולא כשימוש בצבע בעל ייחוד ומשמעות משלו. הכתמים הזהובים אטומים, כבדים ושטוחים. דווקא בציור כ"ילדים", שבו אין צבעי מתכת, משיג משולם את הישגו הנאה והמשכנע ביותר. הנחת הצבע והכתם קורקטית פחות או יותר, אך חסרת חיים ואטומה. למשולם יש נטייה להניח כתם צבעוני כבד ומלא, אך עדיין אינו יכול "לבשל" כתם כזה כראוי. במקומות אחרים כבציורים "משפחה באביב" ואפילו "גן עדן וגיהנום", משחקת משיכת המכחול החופשית ובונה מרחב ציורי חופשי ומשכנע ללא שימוש בצבעי מתכת. מתקבל הרושם שחיבתו היתרה של משולם לצבעי המתכת, מאפילה ופוגמת בחיים הפנימיים של עבודותיו.

254